การพัฒนาทักษะการใช้น้ำหนักสีในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนของซิมพ์ซันร่วมกับชุดฝึกทักษะของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

DEVELOPING ACADEMIC ACHIEVEMENT IN THE SUBJECT OF ART COMPOSITION BY ORGANIZING LEARNING USING SIMPSON'S TEACHING MODEL TOGETHER WITH SKILL TRAINING SETS FOR FIRST-YEAR VOCATIONAL CERTIFICATE STUDENTS.

[1]สิริพักตร์ ชัยวงษา, [2]ชุติมา ทัศโร และ [3]เก็ตถวา บุญปราการ

[1]Siripak Chaiwongsa, [2]Chutima Thutsaro and [3]Kettawa Boonprakarn

มหาวิทยาลัยหาดใหญ่, ประเทศไทย

Hatyai University, Thailand.

[1]Siripak.cha004@hu.ac.th

Received : February 1, 2025; **Revised** : February 27, 2025; **Accepted** :March 1, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการใช้น้ำหนักสีในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิมพ์ซันร่วมกับการใช้ชุดแบบฝึกทักษะของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการใช้น้ำหนักสีในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนของซิมพ์ซันร่วมกับการใช้ชุดฝึกทักษะระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบปกติของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ประชากรที่ศึกษา คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรชั้นปีที่ 1 ห้องปวช.1/8 จำนวน 25 คนและ

[1] นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

[2] อาจารย์ ดร.สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

[3] ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่

ห้องปวช.1/6 จำนวน 28 คนวิทยาลัยเทคโนโลยีหาดใหญ่อำนวยวิทย์ โดยดำเนินการทดลองการจัดการเรียนรู้แบบปกติเป็นห้องกลุ่มควบคุมและการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบของซัมพ์ซันร่วมกับการใช้ชุดฝึกทักษะเป็นห้องกลุ่มทดลอง โดยใช้วิธีการการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบของซิมพ์ซันร่วมกับชุดฝึกทักษะน้ำหนักการใช้สี มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก $\overline{X}$ = 4.12 และแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบของซิมพ์ซันร่วมกับชุดฝึกทักษะ มีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.92 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วยร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและ t-test Independent Samples ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการใช้น้ำหนักสีในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์หลังการได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนของซิมพ์ซันร่วมกับชุดฝึกทักษะหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และ 2) ทักษะการใช้น้ำหนักสีในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์ โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนของซิมพ์ซันร่วมกับชุดฝึกทักษะสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะ, รายวิชาองค์ประกอบศิลป์, รูปแบบการสอน

Abstract

This research aimed to 1) compare the skill of using weight in the subject of art elements by organizing the learning method of Simpson together with the use of skill training sets of the first year vocational certificate students after studying compared to the criteria of 80 percent, and 2) compare the skill of using weight in the subject of art elements by organizing the learning method of Simpson teaching method together with the use of skill training sets between the normal learning method of the first year vocational certificate students. The population studied were 25 first year vocational certificate students in the 1/8 vocational certificate class and 28 students in the 1/6 vocational certificate class at Hatyai Amnuaywit Technology College. The experiment was conducted by organizing the learning method of normal as the control group and organizing the learning method of Simpson together with the use of skill training sets as the experimental group. The simple random sampling method was used. The research instruments were the learning management plan by organizing the learning method of Simpson together with the skill training set, which was highly appropriate, $\overline{X}$ = 4.12, and the satisfaction questionnaire towards the learning management method of Simpson

together with the skill training set, which had a reliability value of 0.92. The statistics used for data analysis Consisting of percentage, mean, standard deviation and t-test Independent Samples. The research results found that 1) the skill of using color weight in the subject of art elements after receiving the learning management with the Simpson teaching model together with the post-study skill training set was higher than the 80 percent criterion with statistical significance at .01 and 2) the skill of using color weight in the subject of art elements by receiving the learning management with the Simpson teaching model together with the skill training set was higher than the normal learning management with statistical significance at the .01

Keywords: Developing academic, Subject of art composition, Teaching model together

บทนำ

การจัดการเรียนรู้ทางองค์ประกอบศิลป์ในเรื่องน้ำหนักสี เป็นหัวใจสำคัญของงานศิลปะทุกสาขา เพราะงานศิลปะใดที่ขาดการนำองค์ประกอบศิลป์ไปใช้ ก็จะทำให้งานนั้นดูไม่มีคุณค่าและน่าสนใจ ขณะเดียวกันก็เป็นความรู้ ทักษะความสามารถของผู้สร้างสรรค์ผลงานในการประยุกต์ความรู้ใช้ควบคู่กันด้วย ตามพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินคือการฝึกทักษะ กระบวนการคิดและการจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ปัญหาการฝึกทักษะวาดภาพเป็นอีกทักษะของการถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดประสบการณ์ เพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นเข้าใจ รับรู้ความรู้สึก จิตใต้สำนึกผ่านลายเส้นและความรู้สึกของน้ำหนักสีต่างๆ เป็นทักษะที่สามารถประยุกต์ใช้และสัมพันธ์กับการฟังและการพูด เพราะหากแค่จินตนาการเพียงอย่างเดียวก็ไม่สามารถเข้าถึงสิ่งที่ผู้สร้างสรรค์คิดได้ (พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ, 2542)

ในปัจจุบันองค์ประกอบสำคัญของงานศิลปะเรื่องน้ำหนักสีมีอิทธิพลต่อความรู้สึกอารมณ์ และจิตใจได้มากกว่าองค์ประกอบอื่นๆ ในชีวิตของมนุษย์มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสีต่างๆโดยธรรมชาติ สีจะให้ประโยชน์ในเกือบทุกด้าน เช่น การใช้ในการจำแนกสิ่งของ เพื่อให้เห็นชัดเจน การใช้ในการจัดองค์ประกอบของสิ่งที่มองเห็นด้วยตา เพื่อให้เกิดความสวยงาม ความกลมกลืนเช่น การแต่งกาย การจัดตกแต่งบ้าน การใช้ในการจัดกลุ่ม คณะด้วยการใช้สีต่างๆ เช่น คณะสี เครื่องแบบ การใช้ในการสื่อความหมายเป็นสัญลักษณ์หรือใช้บอกเล่าเรื่องราว การใช้ในการสร้างสรรค์งานศิลปะเพื่อให้เกิดความสวยงาม สร้างบรรยากาศสมจริงและน่าสนใจและเป็น

องค์ประกอบในการมองเห็นของมนุษย์ จากประสบการณ์การสอนของผู้วิจัยผ่านการสัมภาษณ์และศึกษาปัญหาข้อมูลจากวิทยาลัยระดับอุดมศึกษาในอำเภอหาดใหญ่จังหวัดสงขลาจากประสบการณ์การสอนของผู้วิจัยพบว่า นักเรียนที่มีความต้องการเข้าศึกษาต่อในสายอาชีพสาขาดิจิทัลกราฟิกระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ส่วนใหญ่จะมีพื้นฐานในการใช้น้ำหนักสีน้อยหรือต่ำกว่าเกณฑ์ โดยผ่านการทดสอบทักษะก่อนเข้าศึกษาต่อ และการเรียนในห้องเรียนผ่านชิ้นงานที่ได้รับมอบหมายจริง ร่วมไปถึงการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการระบายสีของเด็กไทยในวิชาองค์ประกอบศิลป์อาจไม่ได้เป็นปัญหาที่ถูกนำเสนอในรูปแบบข้อมูลระดับประเทศ เนื่องจากเป็นปัญหาที่อยู่ในขอบเขตของศิลปะและการศึกษา และมักจะมีการพิจารณาและแก้ไขในบริบทของโรงเรียนหรือชุมชนในระดับท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การศึกษาศิลปะและการแสดงผลงานทางศิลปะของเด็กไทยมีความสำคัญอย่างมากในการพัฒนาการเรียนรู้ในเชิงสร้างสรรค์ อย่างไรก็ตามปัญหาที่เกิดขึ้นในระดับนี้อาจจะมีความหลากหลายและมีความแตกต่างตามบริบทและสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันไปในทุกๆ พื้นที่และโรงเรียนทั่วประเทศ ดังนั้นการให้ความสนใจและการเข้าใจปัญหานี้จะต้องพิจารณาในระดับท้องถิ่นและชุมชนดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะการใช้นำหนักสีของนักเรียนสาขาดิจิทัลกราฟิกให้สูงขึ้นผ่านรูปแบบการสอนที่ต่างจากเดิมและการสร้างเครื่องมือที่จะช่วยให้นักเรียนมีความสนใจและเข้าใจในการปฏิบัติจริงมากขึ้น (วิทยาลัยเทคโนโลยีหาดใหญ่อำนวยวิทย์, 2562 และวิภาดา จิตแจ่ม สัมภาษณ์วันที่ 13 กรกฎาคม 2562)

รูปแบบการสอนของซิมพ์ซัน (Simpson) เป็นการสอนที่เน้นการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องกับประสบการณ์และความเข้าใจของนักเรียนในท้องถิ่น โดยเฉพาะในทางศิลปะและวิชาที่เป็นเรื่องที่สองเนื่องจากวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมในพื้นที่ ซิมพ์ซันเน้นการใช้ประสบการณ์จริง การทำงานกลุ่ม และการแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวันเป็นส่วนสำคัญของการเรียนรู้ โดยการใช้ซิมพ์ซันนี้อาจช่วยสร้างการเรียนรู้ที่มีความหมายและการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่จากนักเรียนในการศึกษาวิชาศิลปะและวิชาอื่นๆได้ดีขึ้น (ซิมพ์ซัน Simpson 2561) ร่วมไปกับการใช้ชุดฝึกทักษะที่หลากหลายรูปแบบทำให้ นักเรียนมีกระบวนการเรียนรู้ที่เป็นระบบและลำดับขั้นตอนจากง่ายไปยาก สามารถทำเองเป็น เชื่อมโยง และแก้ปัญหาได้ดีขึ้น ช่วยส่งเสริมให้ทักษะคงทน นักเรียนสามารถทราบถึงความก้าวหน้าของตนเอง สามารถจัดทำเป็นรูปเล่มเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเองต่อไป และให้ครูได้ดำเนินการส่งเสริมปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้นๆ ได้ทันท่วงที ชุดฝึกทักษะนอกจากจะเป็นเครื่องมือที่สำคัญต่อนักเรียนยังเป็นประโยชน์ต่อครูในการสอนให้ทราบถึงพัฒนาการทางทักษะนั้นๆของนักเรียนรวมถึงเห็นข้อบกพร่องในการเรียนซึ่งจะได้แก้ปัญหาได้เป็นรูปธรรมมากขึ้น เป็นการช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนอีกด้วย (บูรณะ สมชัย ,2560) ดังนั้นผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่าการพัฒนาทักษะการใช้น้ำหนักสีในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์โดย

การจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนของซิมพ์ซันร่วมกับชุดฝึกทักษะของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สามารถพัฒนาทักษะด้านศิลปะและสามารถนำไปต่อยอดในวิชาชีพในอนาคตให้ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์ผลงานสร้างรายได้เพื่อตอบสนองความต้องการที่หลากหลายในวิชาชีพได้ดียิ่งขึ้น เป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยปูพื้นฐานทักษะให้แน่นขึ้นสู่กระบวนการคิดสร้างสรรค์ ทักษะเฉพาะด้านและผลสมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีชุดฝึกทักษะเป็นตัวสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำให้การศึกษาผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น โดยสอนแบบการใช้ชุดฝึกทักษะเป็นตัวเปรียบเทียบ ซึ่งเป็นสื่อที่สามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจและสามารถนาไปปฏิบัติได้ จึงสนใจที่จะสร้าง และพัฒนาแบบฝึกทักษะการวาดภาพประกอบการใช้น้ำหนักของสี โดยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้วิชาศิลปะด้วยชุดฝึกทักษะและการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งจะช่วยทำให้การพัฒนาทักษะการใช้น้ำหนักสีในผลงานทางศิลปะ และผลสมฤทธิ์ในการเรียนวิชาองค์ประกอบศิลป์เพิ่มขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการใช้น้ำหนักสีในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิมพ์ซันร่วมกับการใช้ชุดแบบฝึกทักษะของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80

2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการใช้น้ำหนักสีในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนของซิมพ์ซันร่วมกับการใช้ชุดฝึกทักษะระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบปกติของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

วิธีดำเนินการวิจัย

1.ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่1 วิทยาลัยเทคโนโลยีหาดใหญ่อำนวยวิทย์ จำนวน 8 ห้อง 212 คน ผู้เรียนรายวิชาองค์ประกอบศิลป์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่1 วิทยาลัยเทคโนโลยีหาดใหญ่อำนวยวิทย์ ภาคเรียนที่ 1 ปี 2566 จำนวน 2 ห้องเรียน เป็นห้องทดลอง 1 ห้อง ปวช.1/8 สาขาดิจิทัลกราฟิก จำนวน 25 คน ห้องควบคุม 1 ห้อง ปวช.1/6 สาขาอุตสาหกรรมดิจิทัลและเทคโนโลยีสารสนเทศ จำนวน 25 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม

(Cluster random sampling) จับสลากแบบไม่ใส่กลับคืนโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม เนื่องจากนักเรียนมีความสามารถเก่ง อ่อน ปานกลางคละกัน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนของซิมพ์ซันร่วมกับชุดฝึกทักษะ จำนวน 6 แผน รวม 12 ชั่วโมง

2.2 ชุดฝึกทักษะ เรื่องน้ำหนักการใช้สี จำนวน 3 ชุด ประกอบด้วย ชุดที่ 1 การไล่น้ำหนักในช่องสี่เหลี่ยม 5 ช่อง ชุดที่ 2 การไล่น้ำหนัก 5 ช่องขึ้นในรูปเรขาคณิต และชุดที่ 3 การไล่น้ำหนักโดยการเกลี่ยสีให้เข้ากันในรูปทรงต่างๆ และการสร้างน้ำหนักแสงเงาในรูปทรงที่ตัวเองชอบ

2.3 แบบวัดทักษะการใช้สี

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) การหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าที (t-test lindependent) เพื่อนำไปอธิบายข้อมูลในรูปแบบตารางต่อไป

ผลการวิจัย

1. เปรียบเทียบทักษะการใช้น้ำหนักสีในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบซิมพ์ซันร่วมกับการใช้ชุดแบบฝึกทักษะของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 แสดงดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ทักษะการใช้น้ำหนักสีในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์หลังการได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนของซิมพ์ซันร่วมกับชุดฝึกทักษะของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 หลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ (ร้อยละ 80)

แผนการจัดการเรียนรู้	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้			t	Sig.
		$\overline{X}$	S.D.	μ(80%)		
แผนที่1 เรื่อง สัดส่วนของสี	30	25.32	1.069	84.40	6.17**	0.0000
แผนที่2 เรื่อง ทัศนธาตุสี	30	26.44	1.685	88.13	7.24**	0.0000
แผนที่3 เรื่อง น้ำหนักของสี	30	27.32	1.725	91.07	9.62**	0.0000
แผนที่4 เรื่อง ทัศนธาตุน้ำหนัก	30	27.52	1.327	91.73	13.27**	0.0000
แผนที่5 เรื่อง แสงเงา	30	27.72	1.308	92.40	14.22**	0.0000
แผนที่6 เรื่อง แสงเงาของสี	30	28.20	1.291	94.00	16.27**	0.0000
รวม	30	27.09	1.041	90.29	7.26**	0.0004

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 พบว่า ทักษะการใช้น้ำหนักสีในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์หลังการได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนของซิมพ์ซันร่วมกับชุดฝึกทักษะหลังเรียนของแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 27.09 คิดเป็นร้อยละ 90.29 และเมื่อเทียบกับเกณฑ์สูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. เปรียบเทียบทักษะการใช้น้ำหนักสีในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนของซิมพ์ซันร่วมกับชุดฝึกทักษะและการจัดการเรียนรู้แบบปกติของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ดังตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบทักษะการใช้น้ำหนักสีในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนของซิมพ์ซันร่วมกับชุดฝึกทักษะและการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

คะแนนหลังเรียน	$\bar{X}$	S.D.	t	p
การเรียนแบบปกติ	18.32	3.05	13.452**	0.000
การเรียนแบบซิมพ์ซันร่วมกับชุดฝึกทักษะ	27.09	1.041		

นัยสำคัญทางสถิติที่ .01

จากตารางที่ 2 พบว่า ทักษะการใช้น้ำหนักสีในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์ โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนของซิมพ์ซันร่วมกับชุดฝึกทักษะสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. ทักษะการใช้น้ำหนักสีในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์หลังการได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนของซิมพ์ซันร่วมกับชุดฝึกทักษะหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก นักเรียนชอบที่ได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมโดยใช้การเรียนรู้แบบซิมพ์ซันร่วมกับการใช้ชุดฝึกทักษะ โดยมีกระบวนการเรียนทั้งหมด 7 ขั้นตามลำดับดังนี้ โดยในขั้นแรกจะเป็นขั้นการรับรู้ ผู้เรียนได้รับรู้ในสิ่งที่ครูชี้แจงและอธิบายรวมถึงมีการได้สังเกตการทำงานผ่านการสาธิต ขั้นที่สอง นักเรียนได้มีการเตรียมความพร้อมโดยนักเรียนนั่งสมธิพร้อมเพลงบรรเลงเบาๆ เพื่อให้นักเรียนปรับตัวให้พร้อมเพื่อการทำงาน ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ เพื่อพร้อมที่จะลงมือปฏิบัติทักษะจริง ขั้นที่สาม ขั้นการสนองตอบภายใต้การควบคุมเปิดโอกาสให้นักเรียน ตอบสนองต่อสิ่งที่รับรู้ โดยออกมาทดลองปฏิบัติทักษะจริงหน้าชั้นเรียนให้เพื่อนคนอื่นดูด้วย อาจจะใช้วิธีการให้นักเรียนได้ลองผิดลองถูกบ้าง จนกระทั่งสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง ขั้นที่สี่ ขั้นการให้ลงมือกระทำจนกลายเป็นกลไกที่สามารถกระทำได้เองผ่านการใช้ชุดฝึกทักษะให้ถูกต้องตามมาตฐานที่ไว้จนมั่นใจและประสบผลสำเร็จ ขั้นที่ห้าขั้นการกระทำอย่างชำนาญโดยใช้

ชุดฝึกทักษะชุดที่ 2 เพื่อช่วยให้นักเรียนฝึกฝนจนสามารถทำได้อย่างคล่องแคล่ว ชำนาญ เป็นไปโดยอัตโนมัติด้วยตนเองได้ ขั้นที่หก ขั้นการปรับปรุงและประยุกต์ใช้ เป็นขั้นที่ให้นักเรียนปรับปรุงทักษะหรือการปฏิบัติผ่านการจัดการเรียนรู้ร่วมกับการใช้ชุดฝึกให้ดียิ่งขึ้น โดยมีโจทย์คำถามให้นักเรียนประยุกต์ใช้ทักษะที่ตนได้รับการพัฒนาด้วยตนเองอย่างสร้างสรรค์ ขั้นสุดท้าย ขั้นการคิดริเริ่ม เมื่อนักเรียนสามารถปฏิบัติได้อย่างชำนาญ และสามารถประยุกต์ใช้ในผลงานศิลปะที่หลากหลายแล้ว นักเรียนเริ่มเกิดความคิดใหม่ เรียนรู้จักการแก้ไขปัญหาและสร้างสรรค์สิ่งที่แตกต่างออกไปผ่านการใช้น้ำหนักสีต่างๆ โดยภาพรวมแล้วนักเรียนมีความชื่นชอบที่ครูสอนขั้นการรับรู้ก่อนที่จะปฏิบัติในทุกครั้งอย่างเป็นระบบ มีแบบแผนเป็นขั้นตอน นักเรียมีความมั่นใจเมื่อครูมีการควบคุมดูแล และสามารถขอรับคำแนะนำได้ตลอดชั่วโมงเรียน และการช่วยเหลือจากครูในการปฏิบัติกิจกรรมทุกครั้งเมื่อมีปัญหาไม่เข้าใจกำหนดเวลาให้เหมาะสมกับกิจกรรม และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงในอาชีพทางด้านศิลปะสาขาต่างๆได้ ซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ เจริญสุข กันยาลอง (2560) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์และทักษะการระบายสีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ชุดฝึกทักษะวาดภาพระบายสีด้วยเทคนิคสีน้ำ

2. ทักษะการใช้น้ำหนักสีในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์ โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนของซิมพ์ซันร่วมกับชุดฝึกทักษะสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่เป็นเช่นนี้นักเรียนได้รู้จักการแบ่งสัดส่วนของสีได้ถูกต้อง รู้จักค่าน้ำหนักในแต่ละระดับรวมไปถึงพื้นฐานของแม่สีต่างๆและได้ลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเองทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ใหม่ๆอย่างมีขอบเขตและมาตฐาน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในอนาคตซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธีราภรณ์ ธนะคำดี (2566) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ เรื่อง การวาดภาพระบายสีและการปั้น ตามแนวคิดการใช้สมองเป็นฐานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรชั้นปีที่ 1 มีความพึงพอใจการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบของซิมพ์ซันร่วมกับชุดฝึกทักษะที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากเนื้อหาสาระมีความกระชับชัดเจนและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน มีการนำเสนอเนื้อถูกต้องและครบถ้วนตามจุดประสงค์ด้านการจัดการเรียนรู้ นักเรียนชอบที่ได้ปฏิบัติกิจกรรมเรียนรู้ด้วยตนเองและชอบให้ครูสอนขั้นการรับรู้ก่อนลงมือปฏิบัติจริงซึ่งสอดคล้องกับวิจัยของ อนุตรา สุวคันธกุล (2564) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะสีน้ำวิชาศิลป์ จินตนาการ โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

พัฒนาทักษะการใช้น้ำหนักสีในรายวิชาองค์ประกอบศิลป์หลังการได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนของซิมพ์ซันร่วมกับชุดฝึกทักษะหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจาก นักเรียนชอบที่ได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง นักเรียนชอบที่ครูสอนขั้นการรับรู้ก่อนที่จะปฏิบัติในทุกครั้งนักเรียนชอบที่ครูมีการควบคุมดูแล สามารถขอรับคำแนะนำ และการช่วยเหลือจากครูในการปฏิบัติกิจกรรมทุกครั้งเมื่อมีปัญหาไม่เข้าใจกำหนดเวลาให้เหมาะสมกับกิจกรรม และสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงในอาชะทางด้านศิลปะได้ โดยใช้แบบฝึกทักษะวาดภาพระบายสีด้วยเทคนิคสีน้ำ และในส่วนของการพัฒนาทักษะการใช้น้ำหนักสี โดยการจัดการเรียนรู้รูปแบบการสอนของซิมพ์ซันร่วมกับชุดฝึกทักษะสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ นักเรียนได้รู้จักการแบ่งสัดส่วนของสีได้ถูกต้อง รู้จักค่าน้ำหนักในแต่ละระดับ รวมไปถึงพื้นฐานของแม่สีต่างๆและได้ลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเองทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ใหม่ๆอย่างมีขอบเขตและมาตฐาน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

เจริญสุข กันยาลอง. (2560). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์และทักษะการระบายสีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบฝึกทักษะวาดภาพระบายสีด้วยเทคนิคสีน้ำ.* ราชบุรี : การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่5 มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ปี 2560.

ธีราภรณ์ ธนะคำดี. (2566).*การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาศิลปะ เรื่อง การวาดภาพระบายสีและการปั้น ตามแนวคิดการใช้สมองเป็นฐานร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.* สกลนคร : สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน.

บูรณะ สมชัย. (2542). การสร้างชุดแบบฝึก (อ้างอิง เมื่อ16พฤศจิกายน 2554). จาก http://www.scphub.ac.th/ulib/dublin.php?ID=13439120874.

พระราชบัญญัติการศึกษาพ.ศ.2542 *แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 มาตรา24. การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษา :* สำหนักงานกองทุนสนับสนุนส่งเสริมสุขภาพปี2544.

วิภาดา จิตแจ่ม. (2562). *สัมภาษณ์การเรียนวิชาศิลปะ.* วิทยาลัยเทคโนโลยีหาดใหญ่อำนวยวิทย์. หาดใหญ่ : สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวะศึกษา.

อนุตรา สุวคันธกุล. (2564). *การพัฒนาทักษะสีน้ำวิชาศิลป์ จินตนาการ โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมพ์ซัน.* กรุงเทพ : คณะมนุษย์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปี.

